

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gdańsku
80-219 Gdańsk, al. Zwycięstwa 16/17
WYDZIAŁ II
tel. 0-58 52-44-400

Dnia **15 maja 2014 r.**
Sygn. akt II **SAB/Gd 62/14**

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Wojciech Bartoszyński
ul. Sympatyczna 16/26
80-176 Gdańsk

DORĘCZENIE ODPISU ODPOWIEDZI NA SKARGĘ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 14 maja 2014 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza w/w – jako skarżącemu – odpis odpowiedzi na skargę z dnia 18 kwietnia 2014 r.

STARSZY
SEKRETARZ SĄDOWY
Małgorzata Kuba

POUCZENIE

Strona ma obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swojego adresu. W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane pod dotychczasowym adresem pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; Dz.U. z 2012 r., poz. 270).

36

Zał.	Do pisma <u>wychodz.</u> Nr. <u>353/BH/14</u>
Nr. <u>1/6</u>	z dnia <u>2014-05-09</u> r.

Gdynia, dn. 18 04.2014 r.

SZEF
BIURA HYDROGRAFICZNEGO
MARYNARKI WOJENNEJ
 ul. Jana z Kolna 8b, 81-301 Gdynia

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gdańsku
Al. Zwycięstwa 16/17
80-219 Gdańsk

Skarżący: Wojciech Bartoszyński

adres do korespondencji :
 ul. Sympatyczna 16/26
 80-176 Gdańsk

Organ Administracji: Szef Biura
 Hydrograficznego Marynarki Wojennej

adres do korespondencji :
 ul. Jana z Kolna 8b
 81-301 Gdynia

Odpowiedź organu na skargę

Działając w trybie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. 2012 r., poz. 270), w odpowiedzi na skargę Pana Wojciecha Bartoszyńskiego na bezczynność Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej w przedmiocie nie udzielenia informacji publicznej poprzez nieudostępnienie bazy danych nawigacyjnych w formacie ENC w standardzie S-57 (map) dla polskich obszarów morskich w postaci plików komputerowych na wskazany w skardze adres e-mail lub umieszczenie ich na stronie internetowej i wysłanie wnioskowanych danych na wskazany adres, wnoszę o :

1. oddalenie skargi w całości;
2. przeprowadzenie dowodu z :
  - a) porozumienia zawartego pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii dotyczącego funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC);
  - b) ekspertyzy w przedmiocie Elektronicznej Mapy Nawigacyjnej (ENC/S-57) oraz światowych mechanizmów jej gromadzenia, integrowania i dystrybucji, zgodnie z rezolucjami IHO i konwencją IMO SOLAS - na okoliczność wykazania, iż bazy

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

WYDZIAŁ ORGANIZACJI I PLANOWANIA
 ODDZIAŁ WSPARCIA
 Biuro Hydrograficznego Marynarki Wojennej

mgr Mariola REICH

danych nawigacyjnych w formacie ENC w standardzie S-57 (map) są towarem oraz podlegają ochronie praw autorskich;

- c) przeprowadzenie dowodu z zeznań kmdr por. Stanisława Pietrzaka (adres do zawiadomienia - na adres organu) - na okoliczność wykazania, iż bazy danych nawigacyjnych w formacie ENC w standardzie S-57 (map) są towarem oraz podlegają ochronie praw autorskich, a także na okoliczność sposobu i zasad realizacji porozumienia, o którym mowa w pkt. 2.

Uzasadnienie

W dniu 25 lutego 2014 roku Pan Wojciech Bartoszyński skierował do Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej wniosek o udostępnienie aktualnej bazy danych nawigacyjnych w formacie ENC w standardzie S-57 (map wektorowych) dla polskich obszarów morskich, zgodnie z mapką zamieszczoną pod adresem httpmw.mil.pl/image.php?vhost=bhmw&id_md=954 i o przekazanie wnioskowanych informacji w postaci plików komputerowych na adres e-mail lub też poprzez umieszczenie ich na stronie internetowej i wysłanie na powyższy adres e-mail łączy do niej.

Pismem z dnia 11 marca 2014 roku Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej poinformował wnioskodawcę, iż żądane dane nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej. Zdaniem organu elektroniczne mapy nawigacyjne (ENC/S-57), o których mowa w w/w wniosku nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu art. 1 i art. 6 w/w ustawy. Jednocześnie organ wskazał, iż w jego ocenie wiadomości objęte wnioskiem stanowią utwór w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2006 r. nr 90, poz. 631 z późn. zm.), w konsekwencji towar podlegający „wymianie handlowej”. Natomiast żądanie udostępnienia utworu w rozumieniu wskazanej ustawy w trybie udzielenia informacji publicznej służy wyłącznie pominięciu konieczności nabycia licencji do przetwarzania tych wiadomości kosztem praw innych, w konsekwencji do uzyskania towaru z naruszeniem stosunków cywilnoprawnych, co może być kwalifikowane jako nadużycie prawa do żądania udostępnienia informacji publicznej.

Z powyższym stanowiskiem organu nie zgodził się wnioskodawca i złożył skargę na bezczynność Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej w przedmiocie nieudzielenia informacji publicznej poprzez nie udostępnienie bazy danych nawigacyjnych w formacie ENC w standardzie S-57 (map) dla polskich obszarów morskich w postaci plików komputerowych na wskazany w skardze adres e-mail lub umieszczenie ich na stronie internetowej i wysłanie tych danych na wskazany adres. Skarżący podniósł, iż informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona i odnosząca się do władz publicznych a decydujący w tym zakresie jest fakt, że wiadomość ta została przetworzona lub pozyskana w celu realizacji zadań publicznych. Nadto skarżący wskazuje, iż żądane informacje nie stanowią utworu kartograficznego, lecz są bazą danych o obiektach.

Zdaniem organu skarga nie jest zasadna i winna zostać oddalona w całości. Organ podtrzymuje stanowisko, iż elektroniczne mapy nawigacyjne (ENC/S-57) nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu wskazanych powyżej przepisów ustawy o informacji publicznej. Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych. Definicja informacji publicznej zawarta w tym przepisie odsyła zatem do pojęcia „sprawy publicznej”, której definicji legalnej brak w przedmiotowej

ustawie, jednakże pomocą dla określenia znaczenia „sprawy publicznej” może służyć katalog zawarty w art. 6 ustawy, w którym wymieniono szereg kategorii informacji stanowiących informację publiczną. Niemożliwe jest zatem zdefiniowanie informacji publicznej na gruncie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej. Natomiast orzecznictwo przyjmuje szerokie pojęcie „informacji publicznej”, odnoszące się zarówno do jej treści i formy i wiążące się z informacją już istniejącą, znajdującą się w zasobach organu (por. wyroki NSA: z 19.09. 2007 r., sygn. akt I OSK 1992/06, Lex nr 383741 oraz z 2 grudnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1622/10, Lex nr 745108, a także z 29 lutego 2012 r., sygn. akt I OSK 2198/11, NSA z 3 stycznia 2012 r., sygn. akt I OSK 2157/11 oraz wyrok NSA z 20 stycznia 2012 r., sygn. akt I OSK 2118/11, publ. CBOIS). W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 kwietnia 2013r. w sprawie I OSK 175/13 (LEX nr 1368962) wyrażono nawet stanowisko, iż mapa topograficzna bazy danych miasta stołecznego Warszawy stanowi informację publiczną. Jednakże pomimo szerokiego zakresu pojęcia informacji publicznej w rozumieniu w/w przepisów należy wyraźnie wskazać na dwie istotne kwestie. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż próba definicji informacji publicznej winna się opierać wyłącznie na art. 61 ust. 1 Konstytucji RP. Powyższy wniosek wynika z faktu, iż Konstytucja RP regulując zagadnienie informacji publicznej, upoważniła ustawodawcę do regulacji wyłącznie trybu udzielania tej informacji (wniosek z art. 61 ust. 3 Konstytucji). Zatem uprawniona jest teza, iż wskazane wcześniej w tym zakresie twierdzenia oraz orzecznictwo oparte na art. 1 i art. 6 ustawy nie są bezwzględnie wiążące, w szczególności w sprawie objętej skargą. Następną kwestią jest określenie granicy ingerencji żądania do uzyskania informacji publicznej, którą to granicę określa cel przedmiotowej regulacji. Natomiast cel informacji publicznej określa art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którym obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo do informacji o działalności organów warunkuje zakres, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują (zarządzają) mieniem lub majątkiem publicznym. Zatem z brzmienia w/w przepisu można odczytać intencję odnośnie rodzaju informacji, do której dostęp zagwarantowano obywatelom. Określając więc kryterium przedmiotowe dostępu do informacji publicznej należy wskazać na w/w cel. Nadto zauważyć także należy, że art. 61 Konstytucji jest publicznym prawem podmiotowym o charakterze politycznym, a przesądza o tym usytuowanie w podrozdziale poświęconym wolnościom i prawom politycznym oraz kategorię sformułowanie wskazujące na tzw. polityczne prawo o charakterze pozytywnym. Zatem uprawnienie to jest wyłącznie przejawem kontroli jednostki nad władzą publiczną w zakresie jej funkcjonowania i umożliwia sprawdzenie, w jaki sposób władza ta korzysta ze swych kompetencji i wykonuje zadania publiczne. Wskazać przy tym należy, że Konstytucja dokonuje podziału publicznych praw podmiotowych na „wolności” i „prawa”. Zatem art. 61 Konstytucji RP nie chroni „wolności pozyskiwania i rozpowszechniania informacji” (por. M. Bernaczyk, Anna Presz Karnoprawna ochrona prawa do informacji publicznej, Uwagi wstępne - część 1, Prokuratura i Prawo str.141). Występuje więc zasadnicza różnica pomiędzy obowiązkiem państwa do „nieprzeszkadzania w pozyskiwaniu informacji”, a obowiązkiem „świadczenia informacją”. Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż art. 61 Konstytucji uprawnia jednostkę do uzyskania informacji publicznej, przez którą rozumie się wyłącznie wiadomości dotyczące działalności publicznej podmiotów zobowiązanych lub dotyczącej gospodarowania (zarządzania) mieniem publicznym. Wiadomościami, które są informacją publiczną w przedmiotowej sprawie, są wiadomości dotyczące np. wiedzy w jaki sposób je pozyskano (działalność organu), z jakimi podmiotami organ - Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej współpracuje w tym zakresie z innymi podmiotami (działalność organu) i na jakich warunkach są przekazywane innym podmiotom (gospodarowanie tymi wiadomościami), czy nawet wiadomości dotyczące licencji

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

WYDZIAŁ ORGANIZACJI I PLANOWANIA

ODDZIAŁ WSPARCIA

Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej

mgr Mariola REICH

(wiadomości o towarze). Natomiast, co zostanie wykazane w dalszym toku odpowiedzi na skargę, baza danych nawigacyjnych w formacie ENC w standardzie S-57 (map) dla polskich obszarów morskich jest towarem i to towarem chronionym prawem autorskim i w żaden sposób nie stanowi wiedzy na temat działalności organów, jak też wiedzy na temat gospodarowania mieniem. Natomiast żądane informacje jako towar podlegają wyłącznie wymianie handlowej w ramach stosunków prawa prywatnego. Wskazać przy tym należy, iż elektroniczne mapy nawigacyjne (ENC) są udostępniane w ramach realizacji Porozumienia z Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii w przedmiocie funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC). Porozumienie to obejmuje współpracę w zakresie funkcjonowania RENC zgodnie z rezolucją 1/1997 Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej dotyczącą idei budowy Światowej Bazy Danych Nawigacyjnych Map Elektronicznych (WEND). Jednocześnie podkreślić należy, iż konieczność zawarcia i realizacji w/w porozumienia znajduje źródło w Konwencji z Monaco o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej z dnia 3 maja 1967r., którą Polska ratyfikowała dnia 15 września 1972 (Dz.U. z 1973 r. Nr 11, poz. 78). Konwencja stwierdza, iż zostało utworzone Międzynarodowe Biuro Hydrograficzne mające na celu przyczynienie się do tego, aby nawigacja na całym świecie stała się łatwiejsza i bezpieczniejsza przez udoskonalenie map morskich i dokumentów nautycznych. Strony Konwencji zobowiązały się kontynuować współpracę w dziedzinie hydrografii. Konwencja ta pociąga za sobą określone rozwiązania organizacyjne, zadania i zobowiązania w dziedzinie wzajemnej kooperacji umawiających się Stron.

Zgodnie z art. IV Konwencji w skład organizacji wchodzi: Międzynarodowa Konferencja Hydrograficzna oraz Międzynarodowe Biuro Hydrograficzne, zarządzane przez Komitet Dyrekcyjny.

Państwa członkowskie są reprezentowane przez narodowe Biura Hydrograficzne. Do zadań Konferencji Hydrograficznej należy m.in. wydawanie ogólnych dyrektyw o funkcjonowaniu i pracy Organizacji oraz podejmowanie decyzji w sprawie wszystkich propozycji o charakterze technicznym lub administracyjnym nadesłanych przez Państwa Członkowskie lub przez Biuro. Zatem realizując postanowienia w/w Konwencji, na XIV Międzynarodowej Konferencji Hydrograficznej IHO w maju 1992 roku, standard S-57 został formalnie uznany jako oficjalny standard IHO wymiany danych hydrograficznych przez strony Konwencji. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej wykonując zobowiązania wynikające z w/w konwencji zawarło wspomniane wyżej Porozumienie z Norweskim Zarządem Map i Służbą Hydrograficzną Norwegii. Porozumienie to obejmuje współpracę w zakresie funkcjonowania RENC zgodnie z rezolucją 1/1997 Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej dotyczącą idei budowy Światowej Bazy Danych Nawigacyjnych Map Elektronicznych.

Na mocy postanowień w/w umowy Norweski Zarząd Map i Służba Hydrograficzna Norwegii zobowiązały się prowadzić Regionalne Centrum Koordynacyjne Elektronicznych Map Nawigacyjnych poprzez integrowanie oficjalnych map elektronicznych z różnych Uczestniczących Biur Hydrograficznych (innych państw), w jedną zintegrowaną bazę danych map elektronicznych. Norweski Zarząd Map i Służba Hydrograficzna Norwegii w oparciu o bazę danych ENC zapewnia całodobową nielimitowaną usługę ENC w zakresie przesyłania na serwer, udostępniania i ściągania z serwera (Upload, Release and Download).

Jednocześnie w/w podmiot zapewnia Uczestniczącym Biurom Hydrograficznym możliwość zarządzania swoimi danymi i ich kontrolę. Usługa ENC jest dostarczana dystrybutorom spełniającym, wymagane przez Norweski Zarząd Map i Służbę Hydrograficzną Norwegii kryteria. Dystrybutorzy dostarczają usługę ENC użytkownikom końcowym.

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

SPECJALISTA
WYDZIAŁ ORGANIZACJI I PLANOWANIA
ODDZIAŁ WSPARCIA
Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej

mgr Mariola REICH

Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej na mocy postanowień w/w umowy ma prawo, w oparciu o narodowe umowy licencyjne, dostarczać usługę ENC dla Producentów Produktów Pochodnych (DPPs), producentów formatu systemowego ENC (SENC) oraz Siłom Zbrojnym. Jednak BHMW musi zapewnić, że tworzone produkty pochodne (DDP) nie będą wykorzystywane jako usługi RENC (ENC/S-57/S-63) lub ENC (ENC/S-57).

Strony porozumienia są zobowiązane współpracować w tworzeniu i utrzymywaniu procedur dla usługi ENC które będą zgodne ze standardami Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej (IHO) oraz Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO).

Na podstawie punktu 5 umowy strony zobowiązały się do realizacji usługi ENC w sposób zapewniający ochronę interesu ekonomicznego Biura Hydrograficznego. Jest to realizowane poprzez tzw. „Schemat bezpieczeństwa danych - IHO S-63”, który między innymi zapewnia uwierzytelnianie danych przy wykorzystaniu cyfrowego podpisu oraz szyfrowanie danych.

Jednocześnie wskazać należy, iż zgodnie z w/w porozumieniem żadne prawa do własności intelektualnej nie mogą być przekazane, o ile nie dokona się innych uzgodnień na piśmie. Strony zobowiązały się uznawać i respektować wszystkie prawa do własności intelektualnej zawarte w ENC i jej uaktualnieniach w celu ochrony tych danych w kontaktach handlowych ze stroną trzecią. Każda komórka Elektronicznej Mapy Nawigacyjnej może zawierać oświadczenie wskazujące na źródła danych stwierdzające, że jest ona chroniona prawem autorskim oraz że nie może być reprodukowana bez uprzedniej pisemnej zgody właściciela praw autorskich.

Zgodnie z ustaleniami w przedmiocie finansowania w/w zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy, RENC funkcjonuje w oparciu o zasadę „nie dla zysku ale zwrotu kosztów utrzymania”. Co oznacza, że dochód ze sprzedaży map ENC przeznaczony jest w części na pokrycie kosztów funkcjonowania RENC, w pozostałej zaś części jest przekazywany do budżetu państw członkowskich.

Dowód:

1. Porozumienie dwustronne zawarte pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii dotyczące funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC);
2. Ekspertyza w przedmiocie Elektronicznej Mapy Nawigacyjnej (ENC/S-57) oraz światowych mechanizmów jej gromadzenia, integrowania i dystrybucji, zgodnie z rezolucjami IHO i konwencją IMO SOLAS.

Elektroniczna Mapa Nawigacyjna jak wyżej wykazano, jest cyfrowym produktem hydrograficznym tworzonym przez wiele państwowych agencji i służb stron Konwencji, odpowiedzialnych za hydrografię i kartografię morską. Mapa ta jest produktem - towarem podlegającym nieograniczonemu udostępnieniu każdemu podmiotowi pod warunkiem zwrotu kosztów poniesionych na ten produkt.

Związki pomiędzy informacją publiczną a utworem w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych są przedmiotem licznych kontrowersji, a organy zobowiązane do udostępniania informacji uznawały, iż wiadomości takie nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej (por. Tomasz Koellner, prawo autorskie a dostęp do informacji publicznej). W wyroku z dnia 17 lipca 2017 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. II SAB/Wa 58/07) stwierdził, iż cyt : „Nie jest natomiast informacją publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej informacja, która korzysta z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r.o prawie autorskim i prawach pokrewnych....”, „Wskazana mapa jako dzieło

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
SPECJALISTA
WYDZIAŁU ORGANIZACJI I PLANOWANIA
ODZIAŁU WSPARCIA
Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej

mgr Mariola REICH

stanowi więc utwór w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Stosownie zaś do przepisu art. 64 tej ustawy umowa zobowiązująca do przeniesienia autorskich praw majątkowych przenosi na nabywcę, z chwilą przyjęcia utworu (dzieła), prawo do wyłącznego korzystania z utworu (dzieła) na określonym w umowie polu eksploatacji, chyba że postanowiono w niej inaczej. Komputerowa Mapa Podziału Hydrologicznego Polski zatem jako przedmiot prawa autorskiego nie jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej."

Zatem udostępnienie przedmiotowych informacji służy wyłącznie pominięciu konieczności nabycia licencji do przetwarzania tych wiadomości kosztem praw innych, w konsekwencji takie żądanie może być kwalifikowane jako nadużycie prawa do żądania udostępnienia informacji publicznej. Nadto należy zauważyć, że przedmiotowa informacja jest ogólnie dostępna, tyle że po wykupieniu odpowiedniej licencji. Bezsprzeczne jest zatem fakt, że informacja ta w żaden sposób nie jest ograniczona, skoro możliwość jej uzyskania realizowana jest publicznie poprzez międzynarodową sieć dystrybutorów określonych na rys. nr. 3 Ekspertyzy w przedmiocie Elektronicznej Mapy Nawigacyjnej (ENC/S-57) oraz światowych mechanizmów jej gromadzenia, integrowania i dystrybucji, zgodnie z rezolucjami IHO i konwencją IMO SOLAS.

Należy także podkreślić, iż ustawa o dostępie do informacji publicznej nie może być i nie jest środkiem do wykorzystywania w celu występowania z wnioskiem o udzielenie każdej informacji. Powyższe oznacza, że zakres przedmiotowy ustawy wytycza i obejmuje dostęp tylko do informacji publicznej, a nie publiczny dostęp do wszelkich informacji (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 marca 2004 r., sygn. akt II SAB/Wa 2/0 oraz Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z siedzibą w Warszawie z dnia 21 grudnia 2010 r. II SAB/Wa 229/10).

Mając powyższe na względzie, wnoszę i wywodzę, jak na wstępie.

Załączniki: 3

1. odpis skargi;
2. akta postępowania na 35 kartach;
3. Ekspertyza w przedmiocie Elektronicznej Mapy Nawigacyjnej (ENC/S-57) oraz światowych mechanizmów jej gromadzenia, integrowania i dystrybucji, zgodnie z rezolucjami IHO i konwencją IMO SOLAS – odrębna broszura na 9 str.

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

SPECJALISTA
PRACOWNIK ORGANIZACJI I PLANOWANIA
ODDZIAŁU WSPARCIA
Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej

mgr Mariola REICH

S Z P F
BIURO HYDROGRAFICZNEGO
Marynarki Wojennej

kmr mgr inż. Andrzej KOWAŁSKI